

gørelsen af, om der skal kræves sikkerhedsstillelse, bør der navnlig tages hensyn til, om sagsomkostningerne må forventes at blive væsentligt større end i et individuelt søgsmål. Hvis sagsomkostningerne kan blive meget store, bør der således normalt kræves sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelse vil dog være uforholdsmæssig, hvis grupperepræsentanten åbenbart vil være i stand til at betale pålagte sagsomkostninger. Spørgsmålet om sikkerhedsstillelse vil derfor i praksis kun have betydning for grupperepræsentanter som nævnt i § 254 c, stk. 1, 3. pkt., nr. 1 og 2 (medlemmer af gruppen og foreninger mv.).

Retten skal i givet fald træffe beslutning om sikkerhedsstillelse og om dennes art og størrelse i forbindelse med udpegningen af grupperepræsentanten og/eller efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet, jf. stk. 6 og 8. Retten kan således træffe bestemmelse om sikkerhedsstillelse i forbindelse med udpegningen og lade denne afgørelse stå ved magt også efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet. Retten kan også unnlade at træffe bestemmelse om sikkerhedsstillelse i forbindelse med udpegningen af grupperepræsentanten, men træffe sådan bestemmelse efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet. Retten kan endvidere efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig søgsmålet ændre en afgørelse om sikkerhedsstillelse, som tidligere er truffet i forbindelse med udpegningen af grupperepræsentanten. Retten kan i den forbindelse både forhøje og nedsætte sikkerhedens størrelse og kan også helt ophæve kravet om sikkerhedsstillelse.

Stilles sikkerheden ikke, og er der ingen anden, som kan udpeges som grupperepræsentant, må gruppessøgsmålet afvises. Opstår spørgsmålet om afvisning efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet, skal gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, først underrettes efter den foreslåede regel i § 254 g, stk. 1. En sådan underretning giver gruppemedlemmerne mulighed for, hvis de ønsker det, at bidrage til sikkerhedsstillelsen eller eventuelt at foreslå en anden grupperepræsentant, som vil være i stand til at stille sikkerhed, eller som ikke vil blive afkrævet sikkerhedsstillelse.

Hvis et gruppessøgsmål efter udløbet af fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet afvises på grund af manglende eller utilstrækkelig sikkerhedsstillelse fra grupperepræsentanten, kan gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, hver især vælge at indtræde som part for så vidt angår sit eget krav og videreføre sagen efter reglerne

om individuelle søgsmål, jf. den foreslåede regel i § 254 g, stk. 2.

Stk. 4 angår rammerne for gruppessøgsmålet. Retten tillægges med denne bestemmelse en vid skønsmæssig beføjelse til at bestemme, hvilke krav der skal være omfattet af gruppessøgsmålet.

1. pkt. angår den fastlæggelse af rammerne for gruppessøgsmålet, dvs. afgørelsen om, hvilke krav der skal være omfattet af gruppessøgsmålet, som finder sted i forbindelse med, at retten udpeger en grupperepræsentant og dermed godkender sagen som gruppessøgsmål. Retten behøver ikke at fastlægge rammerne for gruppessøgsmålet *samtidig* med, at retten udpeger en grupperepræsentant. Retten har således bl.a. mulighed for at drøfte spørgsmålet med den udpegede grupperepræsentant, før retten fastlægger rammerne for gruppessøgsmålet. Rammerne for gruppessøgsmålet skal imidlertid fastlægges, før der åbnes for, at gruppemedlemmerne kan tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet.

Ved fastlæggelsen af rammerne for gruppessøgsmålet må retten naturligvis tage udgangspunkt i stævningen og desuden sikre sig, at gruppessøgsmålet afgrænses således, at det opfylder kravene i den foreslåede § 254 b, herunder at gruppessøgsmålet skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, og at gruppemedlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen på en hensigtsmæssig måde.

Retten afgørelse efter 1. pkt. om, hvilke krav der skal være omfattet af gruppessøgsmålet, kan kæres af grupperepræsentanten og gruppens modpart efter retsplejelovens almindelige regler.

Gruppemedlemmerne kan derimod ikke kære rettens afgørelse efter 1. pkt. om, hvilke krav der skal være omfattet af gruppessøgsmålet. Heller ikke personer, der i kraft af rettens afgrænsning af gruppessøgsmålet er blevet udelukket fra at få deres krav behandlet under dette, kan kære afgørelsen.

Som udgangspunkt bør gruppessøgsmålet fortsætte inden for de rammer, som er fastlagt forud for gruppemedlemmernes tilmelding til henholdsvis framelde sig gruppessøgsmålet. Efter 2. pkt. kan retten dog senere træffe anden afgørelse, hvis det er påkrævet. Ved vurderingen af, om en ændring af rammerne for gruppessøgsmålet er påkrævet, bør retten navnlig lægge vægt på, om gruppessøgsmål ikke længere kan antages at være den bedste måde at behandle kravene på.

Retten kan dog også tillægge det betydning, hvis et gruppemedlem nu ønsker at indtræde som part og selv føre sagen vedrørende sit eget krav efter reglerne om individuelle søgsmål. Gruppemedlemmer, der er omfattet af et gruppessøgsmål, er sidestillet med parter i